

Paulo KOELHO

Veronika ölməyə qərar verir

Tərcüməçi:
Sevda Kərim

qanun nəşriyyatı

Paulo COELHO

Veronica
Decide Morrer

Veronika monastırdakı otağında dörd qutu dərman içərək intihara cəhd edir. Bu qərarını o, iki cür əsaslandırır. Birincisi, həyatın yeknəsəqliyi və yaşlılıqdan qorxması, ikincisi, dünyada baş verən arzuolunmaz hadisələrə müdaxilə etməkdə gücsüzlüyü. İntihar cəhdi uğursuzluqla nəticələnir. Rahiblərdən biri onu xəstəxanaya çatdırır. Veronika cəmi bir həftə ömrü qaldığını öyrənir. Onu ruhi-əsəb xəstəxanasına göndərirlər. Burada Eduard adlı oğlana aşiq olur. Son günlərini ruhi xəstəxanada keçirmək istəmir. Sevdiyi ilə qaçaraq şəhərin bahalı bir restoranında yeyib-içir, əylənir. Səs-küy saldıqları üçün restorandan qovulan cütlük şəhərin kənarındakı təpəyə dırmaşır. Təpədə hər ikisini yuxu tutur. Səhər açılanda isə Veronika...

Paulo Coelho VERONICA DECIDE MORRER
Paulo Coelho VERONİKA ÖLMƏYƏ QƏRAR VERİR
Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2024, 224 səh.

Janr: fiction/roman
Ölçü: 130x200 mm
Cild: yumşaq
Çapa imzalandı: 08.03.2024

Nəşir: Şahbaz Xuduəoğlu
Tərcüməçi: Sevdə Kərim
Redaktor: Anar Mahmudəoğlu
Korrektor: Ceyran Abbasova
Texniki redaktor: Aygül Yelmarlı
Mətn dizaynı: Rahlilə Şamil
Qapaq dizaynı: Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı
Bakı, AZ 1102, Tbilisi pros., 76
Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18
Mobil: (+994 55) 212-42-37
e-mail: info@qanun.az
www.qanun.az
www.fb.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-26-657-3

© Qanun Nəşriyyatı, 2019; 2024
Copyright © 1998 by Paulo Coelho

This edition was published by arrangements with
Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S.L.U., Barcelona, Spain.
All rights reserved.
www.paulocoelho.com

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım
hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur.
Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri "Müəlliflik hüququ
və əlaqəli hüquqlar haqqında" Azərbaycan Respublikasının
Qanununa ziddir.

*Bil ki, ilanlar üzərində gəzib onları əzmək üçün
sənə ixtiyar verdim...və qətiyyən
heç nə səni incidə bilməz.*

Luka 10:19

Fərqiñə varmadañ mənə kömək etməyə başılayan

S.T. de L. üçün

* * *

11 noyabr 1997-ci ildə Veronika qərara aldı ki, nəhayət, intihar etməyin zamanı gəlib çatmışdır. Monastırda kirayədə qaldığı mənzilini səliqəyə salıb, qızdırıcını söndürdü, dişlərini fırçalayıb yerinə uzandı.

Uzandığı çarpayının yanındakı stolun üstündən dörd qutu yuxu dərmanını əlinə aldı. Həbləri əzib suda həll etməkdənsə, onları bir-bir qəbul etməyə qərar verdi. Niyyətlə əməl arasında həmişə bir məsafə var, buna görə də yarı yoldan istədiyi an geri dönə bilmək üçün özünə şans vermək istədi. Lakin udduğu hər bir həb onun ölməyə əminlik hissini daha da artırırdı. Artıq beş dəqiqədən sonra bütün dərman qutuları boşalmışdı.

Nə zaman huşunu itirəcəyini dəqiq bilmədiyi üçün Veronika işlədiyi kitabxanaya yenicə gəlmiş fransız "Homme" jurnalının həmin ay nəşr olunan bir nüsxəsini çarpayının üstünə qoymuşdu. Kompüter elminə xüsusi bir marağı olmasa da, jurnalı vərəqləməyə başladı. Bu zaman Braziliya yazıçısı Paulo Koelho tərəfindən yaradılmış kompüter oyunu (CD-ROM-

lardan biri) haqqında bir məqaləyə rast gəldi. Koelho ilə “*Grand Union*” otelinin kafesindəki bir mühazirə zamanı tanış olmuşdu. Onlar cəmi bir neçə kəlmə kəsmişdilər və nəticədə, yazığının naşiri Veronikanı onlarla şam etməyə dəvət etmişdi. Lakin orada da çoxlu adam olduğu üçün onlar heç bir mövzu barədə dərindən söhbət edə bilməmişdilər.

Koelho ilə tanışlıq Veronikanı yazığının həyatının bir hissəsi olduğunu düşünməyə təhrik etdi və yazıçı haqqında məqalə oxumaqla vaxtın tez keçəcəyini fikirləşdi. Ölümünü gözləyərkən Veronika onun üçün heç də maraqlı olmayan bir sahə – kompüter elmi ilə bağlı oxumağa başladı. Bu da həyatı boyu vərdiş etdiyi bir adətə bənzəyirdi; həmişə ən asan yolu axtarmaq, əl altdakı ən yaxın yolu seçmək. Məsələn, bu jurnal kimi.

Məqalənin ilk sətri onu adət etdiyi təbii passivliyindən təəccüblü şəkildə fərqli reaksiya verməyə məcbur etdi (sakitləşdiricilər hələ mədəsində həll olmamışdı, amma həm də Veronika təbiətə itaətkar insan idi). O, həyatında ilk dəfə idi ki, dostları arasında dəbdə olan bir deyimin dərinliyinə vardı: “Bu dünyada heç nə təsadüfən baş vermir”.

Ölməyə hazırlaşdığı o anda niyə məhz həmin sətərə rast gəlmişdi? Gizli işarələrdən daha çox sadə təsadüflərin mövcud olduğunu fərz etsək, gözləri qarşısındakı bu sirli əlamət nə demək idi?

Kompüter oyununu əks etdirən şəklin altında jurnalist məqaləyə belə bir başlıq vermişdi: “Sloveniyanın haradadır?”

“Həqiqətən də, – Veronika düşündü, – heç kim Sloveniyanın harada olduğunu bilmir”.

Buna baxmayaraq, Sloveniya mövcud idi – içəridə, çöldə, ətrafındakı dağlarda və indicə baxdığı meydana. Sloveniya onun vətəni idi.

Veronika jurnalı bir kənara atdı; sloveniyalılar haqqında qətiyyənlər heç nə bilməyən dünyaya açıqlanmağın indi heç bir mənası yox idi – ölkəsinin şərafəti artıq onu maraqlandırmırdı. İndi qürur duymaq vaxtı idi. Nəhayət ki, bu dünyanı tərək etməyə cəsərət tapmışdı və bunu qeyd etməyin zamanı idi. Necə bir xoşbəxtlik! Həm də o bunu həmişə arzuladığı kimi edirdi – heç bir iz buraxmayacaq yuxu dərmanı qəbul etməklə.

Artıq altı ay idi ki, Veronika bu dərmanı axtarırdı. Onu heç vaxt tapa bilməyəcəyini zənn edib, hətta bir dəfə biləyini kəsmək fikrinə belə düşmüşdü. Onun üçün artıq fərqi yox idi ki, otaq qana boyanacaq və rahibələr çaşqın vəziyyətə düşüb, məyus olacaqdılar. Çünki intihar – insandan digərlərindən əvvəl özü bərədə düşünməyi tələb edir. Veronika ölümünün mümkün qədər az məyusluq doğurması üçün əlindən gələni əsirgəmirdi.

Ancaq əgər biləyini kəsmək yeganə çıxış yolu idisə, onda onun başqa çarəsi qalmaqda. Rahibələr isə otağı təmizləyib, olanları tezliklə unuda bilərdilər. Əks halda, otağı yenidən kirayəyə vermək çətin olacaqdı. İyirminci əsrin sonlarında yaşasaq da, insanlar hələ də kabusların varlığına inanırlar.

Aydındır ki, Veronika Lyublynadakı hündür binaların birindən özünü yerə ata da bilərdi. Amma belə hündürlükdən yerə düşməklə nəticələnəcək ölümün ağrısı onun valideynlərinə nə çilələr çəkirdirdi? Qı-